

ภาคผนวก จ.

คำแปล Code de Justice Administrative (ประมวลกฎหมายความยุติธรรมทางปกครอง)

หมวด 3 การไต่สวน (มาตรา L. 213-1 ถึงมาตรา L. 213-10) และ

อำนาจศาลแห่งรัฐในการไต่สวนคดีพิพาท (มาตรา L. 114-1)

คำแปล

Code de justice administrative (ประมวลกฎหมายความยุติธรรมทางปกครอง)

หมวด ๓ การไกล่เกลี่ย (มาตรา L. ๒๑๓-๑ ถึง มาตรา L. ๒๑๓-๑๐)

และอำนาจสภาแห่งรัฐในการไกล่เกลี่ยคดีพิพาท (มาตรา L. ๑๑๔-๑)¹

Livre II : Les tribunaux administratifs et les cours administratives d'appel

(บรรพ ๒ ศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองชั้นอุทธรณ์)

Titre Ier : Attributions

(ลักษณะ ๑ อำนาจศาล)

Chapitre III : La médiation

(หมวด ๓ การไกล่เกลี่ย)

Section 1 : Dispositions générales (Articles L. 213-1 à L. 213-4)

(ส่วนที่ ๑ บททั่วไป (มาตรา L. ๒๑๓-๑ ถึง มาตรา L. ๒๑๓-๔))

Article L. 213-1. -La médiation régie par le présent chapitre s'entend de tout processus structuré, quelle qu'en soit la dénomination, par lequel deux ou plusieurs parties tentent de parvenir à un accord en vue de la résolution amiable de leurs différends, avec l'aide d'un tiers, le médiateur, choisi par elles ou désigné, avec leur accord, par la juridiction.

(มาตรา L. ๒๑๓-๑ การไกล่เกลี่ยที่ดำเนินการตามหมวดนี้ หมายถึง กระบวนการใดที่มีรูปแบบโดยไม่ว่าจะใช้ชื่อใด ซึ่งดำเนินการโดยคู่กรณีสองฝ่ายหรือหลายฝ่าย เพื่อให้บรรลุข้อตกลงในการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกัน โดยสมานฉันท์ด้วยความช่วยเหลือของบุคคลที่สามารถในฐานะ

¹ คำแปลนี้ จัดทำโดย พัทธมา จิตรมหิมา, “คำแปล Code de justice administrative (ประมวลกฎหมายความยุติธรรมทางปกครอง) หมวด ๓ การไกล่เกลี่ย (มาตรา L. ๒๑๓-๑ ถึง มาตรา L. ๒๑๓-๑๐) และอำนาจสภาแห่งรัฐในการไกล่เกลี่ยคดีพิพาท (มาตรา L. ๑๑๔-๑)”, *เอกสารเสนอกณะกรรมกรการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๐*, กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, ๒๕๖๐. หน้า ๑๕-๒๐. (รวม ๖ หน้า)

ทั้งนี้ มาตรา L. ๒๑๓-๑ ถึง มาตรา L. ๒๑๓-๑๐ มีจำนวน ๑๐ มาตรา และมาตรา L. ๑๑๔-๑ เป็นบทบัญญัติที่ได้รับ การตราขึ้นใหม่โดยรัฐบัญญัติ หมายเลข ๒๐๑๖-๑๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๑๖ (Créé par la loi n° 2016-1547 du 18 novembre 2016)

เป็นผู้ไกล่เกลี่ยที่ได้รับการเลือกมาจากคู่กรณี หรือได้รับการแต่งตั้งขึ้นโดยศาลปกครองซึ่งเป็นไปตามความตกลงของคู่กรณี)

Article L. 213-2. -Le médiateur accomplit sa mission avec impartialité, compétence et diligence.

Sauf accord contraire des parties, la médiation est soumise au principe de confidentialité. Les constatations du médiateur et les déclarations recueillies au cours de la médiation ne peuvent être divulguées aux tiers ni invoquées ou produites dans le cadre d'une instance juridictionnelle ou arbitrale sans l'accord des parties.

Il est fait exception au deuxième alinéa dans les cas suivants :

1° En présence de raisons impérieuses d'ordre public ou de motifs liés à la protection de l'intérêt supérieur de l'enfant ou à l'intégrité physique ou psychologique d'une personne ;

2° Lorsque la révélation de l'existence ou la divulgation du contenu de l'accord issu de la médiation est nécessaire pour sa mise en oeuvre.

(มาตรา L. ๒๑๓-๒ ผู้ไกล่เกลี่ยต้องปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จด้วยความเป็นกลาง ตามอำนาจหน้าที่ และด้วยความมุ่งมั่น

เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่นระหว่างคู่กรณี ผู้ไกล่เกลี่ยจะต้องดำเนินการภายใต้หลักการรักษาความลับ ทั้งนี้ บรรดาข้อสังเกตของผู้ไกล่เกลี่ยและคำแถลงการณ์ที่ได้มาระหว่างดำเนินการไกล่เกลี่ยไม่อาจเปิดเผยต่อบุคคลภายนอก ไม่อาจยกขึ้นอ้าง หรือไม่อาจจัดทำขึ้นในขอบเขตแห่งการดำเนินการในศาลหรือของอนุญาโตตุลาการ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากคู่กรณี

บทบัญญัติในวรรคสองมีข้อยกเว้น ดังนี้

๑. เมื่อมีเหตุอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือเหตุที่เกี่ยวกับความคุ้มครองประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก หรือเหตุอันเกี่ยวกับร่างกายหรือจิตใจของบุคคล

๒. เมื่อการเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือการเปิดเผยเนื้อหาของข้อตกลงที่เป็นผลมาจากการไกล่เกลี่ยนั้น เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อนำไปสู่การดำเนินการของผู้ไกล่เกลี่ยต่อไป)

Article L. 213-3. -L'accord auquel parviennent les parties ne peut porter atteinte à des droits dont elles n'ont pas la libre disposition.

(มาตรา L. ๒๑๓-๓ ข้อตกลงในการไกล่เกลี่ยของคู่กรณี ไม่อาจฝ่าฝืนต่อสิทธิใด ๆ ซึ่งคู่กรณีไม่มีอิสระ ที่จะกำหนดขึ้นได้)

Article L. 213-4. -Saisie de conclusions en ce sens, la juridiction peut, dans tous les cas où un processus de médiation a été engagé en application du présent chapitre, homologuer et donner force exécutoire à l'accord issu de la médiation.

(มาตรา L. ๒๑๓-๔ การส่งผลสรุปของการไกล่เกลี่ยในทุกกรณีซึ่งกระบวนการในการไกล่เกลี่ยนั้นมีผลผูกพัน โดยต้องบังคับตามหมวดนี้ ศาลมีอำนาจวินิจฉัยและสั่งให้มีผลบังคับตามข้อตกลงที่อยู่ในการไกล่เกลี่ยนั้นได้

Section 2 : Médiation à l'initiative des parties (

Articles L. 213-5 à L. 213-6)

(ส่วนที่ ๒ การไกล่เกลี่ยที่ริเริ่มโดยคู่กรณี (มาตรา L. ๒๑๓-๕ ถึง มาตรา L. ๒๑๓-๖))

Article L. 213-5. -Les parties peuvent, en dehors de toute procédure juridictionnelle, organiser une mission de médiation et désigner la ou les personnes qui en sont chargées.

Elles peuvent également, en dehors de toute procédure juridictionnelle, demander au président du tribunal administratif ou de la cour administrative d'appel territorialement compétent d'organiser une mission de médiation et de désigner la ou les personnes qui en sont chargées, ou lui demander de désigner la ou les personnes qui sont chargées d'une mission de médiation qu'elles ont elles-mêmes organisée.

Le président de la juridiction peut déléguer sa compétence à un magistrat de la juridiction.

Lorsque le président de la juridiction ou son délégataire est chargé d'organiser la médiation et qu'il choisit de la confier à une personne extérieure à la juridiction, il détermine s'il y a lieu d'en prévoir la rémunération et fixe le montant de celle-ci.

Les décisions prises par le président de la juridiction ou son délégataire en application du présent article ne sont pas susceptibles de recours.

Lorsqu'elle constitue un préalable obligatoire au recours contentieux en application d'une disposition législative ou réglementaire, la médiation présente un caractère gratuit pour les parties.

(มาตรา L. ๒๑๓-๕ นอกเหนือจากวิธีพิจารณาทางศาลแล้ว คู่กรณีอาจดำเนินการตามข้อปฏิบัติของ การไกล่เกลี่ย และอาจมอบหมายการปฏิบัติดังกล่าวให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด (บุคคลหนึ่งคน หรือบุคคลหลายคน) เพื่อให้ทำหน้าที่ดังกล่าวได้

นอกเหนือจากวิธีพิจารณาทางศาลแล้ว คู่กรณียังอาจร้องขอต่อประธานศาลปกครองชั้นต้น หรือประธานศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ที่มีอำนาจเพื่อจัดให้มีการดำเนินการไกล่เกลี่ย และแต่งตั้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดปฏิบัติหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยดังกล่าว หรือคู่กรณีอาจร้องขอให้ศาลแต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดให้ปฏิบัติหน้าที่ไกล่เกลี่ย ซึ่งคู่กรณีได้จัดให้มีการไกล่เกลี่ยด้วยตนเองได้

ประธานศาลดังกล่าวอาจมอบอำนาจให้ตุลาการศาลปกครองคนใดก็ได้

เมื่อประธานศาลดังกล่าวหรือตุลาการผู้รับมอบอำนาจจากประธานศาลให้ทำหน้าที่จัดให้มีการไกล่เกลี่ยได้รับรองโดยเลือกบุคคลภายนอกศาลให้เข้าทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ย ถ้ามีการกำหนดค่าตอบแทนและจำนวนเงินในการดำเนินการของบุคคลภายนอกนี้ ให้ประธานศาลหรือตุลาการศาลปกครองผู้รับมอบอำนาจเป็นผู้กำหนดจำนวนเงินดังกล่าว

คำวินิจฉัยของประธานศาลหรือตุลาการที่ได้รับมอบอำนาจในการไกล่เกลี่ยซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้เป็นที่สุด

เมื่อมีการกำหนดให้ต้องดำเนินการไกล่เกลี่ยก่อนการฟ้องคดีปกครองเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ใด การไกล่เกลี่ยที่ต้องดำเนินการดังกล่าวจะไม่มีผลคิดค่าฤชาธรรมเนียมจากคู่กรณี)

Article L. 213-6. -Les délais de recours contentieux sont interrompus et les prescriptions sont suspendues à compter du jour où, après la survenance d' un différend, les parties conviennent de recourir à la médiation ou, à défaut d' écrit, à compter du jour de la première réunion de médiation.

Ils recommencent à courir à compter de la date à laquelle soit l' une des parties ou les deux, soit le médiateur déclarent que la médiation est terminée. Les délais de prescription recommencent à courir pour une durée qui ne peut être inférieure à six mois.

(มาตรา L. ๒๑๓-๖ หลังจากเกิดข้อพิพาทขึ้น ระยะเวลาในการฟ้องคดียอมระงับข้อพิพาทและอายุความระงับข้อพิพาทอยู่ โดยจะนับแต่วันที่คู่กรณีได้ตกลงทำการไกล่เกลี่ย หรือหากไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือ จะนับแต่วันที่จัดให้มีการประชุมเพื่อไกล่เกลี่ยในครั้งแรก

ระยะเวลาในการฟ้องคดีและอายุความคดีที่ได้กล่าวมาจะเริ่มขึ้นใหม่นับแต่วันที่คู่กรณีฝ่ายใด หรือคู่กรณีทั้งสองฝ่าย หรือผู้ไกล่เกลี่ยได้ประกาศสิ้นสุดการไกล่เกลี่ย ทั้งนี้ หากระยะเวลาและอายุความเชื่อว่านี้จะเริ่มต้นนับใหม่อีกครั้งหนึ่งนั้นต้องมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน)

Section 3 : Médiation à l'initiative du juge (Articles L. 213-7 à L. 213-10)

(ส่วนที่ ๓ การไกล่เกลี่ยที่ริเริ่มโดยตุลาการศาลปกครอง (มาตรา L. ๒๑๓-๗ ถึง มาตรา L. ๒๑๓-๑๐))

Article L. 213-7. -Lorsqu'un tribunal administratif ou une cour administrative d'appel est saisi d'un litige, le président de la formation de jugement peut, après avoir obtenu l'accord des parties, ordonner une médiation pour tenter de parvenir à un accord entre celles-ci.

(มาตรา L. ๒๑๓-๗) เมื่อมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ใด หากได้รับความยินยอมจากคู่กรณีแล้ว ประธานศาลที่พิจารณาคดีนั้นอาจสั่งให้มีการไกล่เกลี่ยเพื่อดำเนินการให้เป็นที่เรียบร้อย ตามความตกลงระหว่างคู่กรณีดังกล่าว)

Article L. 213-8. -Lorsque la mission de médiation est confiée à une personne extérieure à la juridiction, le juge détermine s'il y a lieu d'en prévoir la rémunération et fixe le montant de celle-ci.

Lorsque les frais de la médiation sont à la charge des parties, celles-ci déterminent librement entre elles leur répartition.

A défaut d'accord, ces frais sont répartis à parts égales, à moins que le juge n'estime qu'une telle répartition est inéquitable au regard de la situation économique des parties.

Lorsque l'aide juridictionnelle a été accordée à l'une des parties, la répartition de la charge des frais de la médiation est établie selon les règles prévues au troisième alinéa du présent article. Les frais incombant à la partie bénéficiaire de l'aide juridictionnelle sont à la charge de l'État, sous réserve de l'article 50 de la loi n° 91-647 du 10 juillet 1991 relative à l'aide juridique.

Le juge fixe le montant de la provision à valoir sur la rémunération du médiateur et désigne la ou les parties qui consigneront la provision dans le délai qu'il détermine. La désignation du médiateur est caduque à défaut de consignation dans le délai et selon les modalités impartis. L'instance est alors poursuivie.

(มาตรา L. ๒๑๓-๘ หากการปฏิบัติหน้าที่ไกล่เกลี่ยได้มีการมอบหมายให้บุคคลภายนอกศาลเป็นผู้ดำเนินการ ตุลาการศาลปกครองย่อมมีอำนาจที่จะกำหนดค่าตอบแทนและจำนวนเงินดังกล่าวได้

หากการไกล่เกลี่ยมีค่าใช้จ่ายที่คู่กรณีต้องรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวถือเป็นเสรีภาพในการทำความตกลงที่จะแบ่งความรับผิดชอบระหว่างคู่กรณี

หากไม่มีข้อตกลงเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย คู่กรณีจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการไกล่เกลี่ยโดยแบ่งส่วนเท่า ๆ กัน ทั้งนี้ ตุลาการศาลปกครองอาจกำหนดความรับผิดชอบในการออกค่าใช้จ่ายที่ไม่เท่าเทียมกันได้โดยคำนึงถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจของคู่กรณี

ในกรณีที่มีการช่วยเหลือด้านความยุติธรรมแก่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง การแบ่งค่าใช้จ่ายในการไกล่เกลี่ยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคสามแห่งมาตรานี้ โดยค่าใช้จ่ายที่เป็นของคู่กรณีซึ่งได้รับความช่วยเหลือด้านความยุติธรรมจะตกเป็นความรับผิดชอบของรัฐ ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๐ แห่งรัฐธรรมนูญฯ หมายเลข ๘๑-๖๔๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๑ ที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือทางกฎหมาย

ให้ศาลปกครองกำหนดจำนวนเงินเพื่อประกันค่าตอบแทนของผู้ไกล่เกลี่ยและกำหนดให้คู่กรณีคนหนึ่งคนใดเป็นผู้วางเงินประกันดังกล่าวภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดไว้ หากไม่มีการวางเงินประกันตามระยะเวลาและตามจำนวนที่ศาลกำหนดไว้ การแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยจะสิ้นสุดลงและให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีต่อไป

Article L. 213-9. -Le médiateur informe le juge de ce que les parties sont ou non parvenues à un accord.

(มาตรา L. ๒๑๓-๙ ให้ผู้ไกล่เกลี่ยรายงานต่อตุลาการศาลปกครองว่าคู่กรณีได้ดำเนินการเป็นไป ตามข้อตกลงหรือไม่)

Article L. 213-10. -Les décisions prises par le juge en application des articles L. 213-7 et L. 213-8 ne sont pas susceptibles de recours.

(มาตรา L. ๒๑๓-๑๐ คำวินิจฉัยของตุลาการศาลปกครองตามมาตรา L. ๒๑๓-๗ และมาตรา L. ๒๑๓-๘ ให้เป็นที่สุด)

อนึ่ง การไกล่เกลี่ยในสภาแห่งรัฐ (Conseil d'État) นั้น รัฐบัญญัติ หมายเลข ๒๐๑๖-๑๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๑๖ ได้บัญญัติให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมไว้ในมาตรา L. ๑๑๔-๑ ดังนี้

Article L. 114-1. -Lorsque le Conseil d'État est saisi d'un litige en premier et dernier ressort, il peut, après avoir obtenu l'accord des parties, ordonner une médiation pour tenter de parvenir à un accord entre celles-ci selon les modalités prévues au chapitre III du titre Ier du livre II.

(มาตรา L. ๑๑๔-๑ เมื่อสภาแห่งรัฐได้รับคำฟ้องคดีพิพาทซึ่งเป็นการฟ้องโดยตรงและเป็นเขตอำนาจศาลสุดท้าย หลังจากได้รับความยินยอมจากคู่กรณีแล้ว สภาแห่งรัฐมีอำนาจสั่งให้มีการไกล่เกลี่ยเพื่อดำเนินการ ให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างคู่กรณีดังกล่าวซึ่งที่กำหนดไว้ใน หมวด ๓ ลักษณะ ๑ บรรพ ๒)